

Psalm i pieśń dziękczynne

Policz swe błogosławieństwa

Alleluja. Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę jego w zgromadzeniu wiernych! – Ps. 149:1.

Śpiewanie dziękczynnych pieśni jest błogosławioną częścią naszego duchowego rozwoju. Muzyka i słowa szczerych podziękowań mają moc, która zbliża nas do Boga i Jego społeczności.

Nasz niebieski Ojciec chce, abyśmy składali mu dziękczynienie za wiele błogosławieństw, jakie otrzymujemy każdego dnia. Czy Bóg potrzebuje naszych podziękowań? Nie! Zachęcając nas do składania podziękowań, tak naprawdę Bóg dostarcza nam kolejnego błogosławieństwa. Bóg nie potrzebuje naszych podziękowań, ale wie, że ich składanie jest dla nas korzystne.

„Psalm. Pieśń na dzień sabatu. Dobrze jest dziękować Panu i opiewać imię twe, o Najwyższy” (Ps. 92:1-2).

Piękna pieśń mądrze doradza: „Policz łaski, które dał, jak wielkie staranie On o ciebie miał”.

Jeżeli poświęcimy kilka chwil na wnikliwe zastanowienie się nad wszystkimi błogosławieństwami jakie otrzymujemy od Niego, wówczas z zaskoczeniem stwierdzimy, że ich lista jest niemal nieskończona.

Marcin Luter w swych pracach zauważył:

„Im większe są Boże dzieła i dary, tym mniej się na nie zwraca uwagi”.

Głodny człowiek bardziej doceni miskę prostej zupy, niż bogacz swój suto zastawiony stół. Jesteśmy bogaci w rzeczy duchowe, a wielu z nas jest również bogatych w dobra materialne, w porównaniu z większością populacji ziemi. Dobrze zrobimy, jeżeli przez chwilę będziemy wymieniać te błogosławieństwa jedno po drugim, licząc je i przekonując się o wielkim dziele Bożym. Śpiewanie pieśni jest wspólnym sposobem na błogosławienie Boga. W czasach biblijnych, psalmy dziękczynne śpiewane były przy akompaniamencie muzyki.

Cud muzyki

W celu umożliwienia nam docenienia muzyki i cieszenia się możliwością wyrażenia podziękowania Bogu w pieśniach, Najwyższy ustanowił prawa fizyki, które są cudem same w sobie. Zdolność umysłu do czerpania radości ze śpiewu, zdolność ucha do odbierania dźwięku i przekazywania go do mózgu, zasady rządzące przemieszczaniem się fali dźwiękowej w powietrzu, wrodzona zdolność kontrolowania wysokości tonu i formułowania słów, to tylko niektóre z Bożych cudów, które umożliwiają nam śpiewanie na chwałę Jego świętemu imieniu.

Wiele osób z Ludu Bożego może doświadczyć wątpliwości w chwilach rozpacz, a następnie znaleźć wzmocnienie w chwilach słabości, przez śpiewanie pieśni dziękczynnych swemu niebieskiemu Ojcu.

Psalmista te uczucia świętych opisał następującymi słowami: „Wysławiajcie Pana, święci jego, i wyznawajcie święte imię jego! (...) Wysłuchaj, Panie, i zmiłuj się nade mną! Panie, bądź moim wspomożycielem! Zmieniłeś skargę moją w taniec. Rozwiązałeś mój wór pokutny i przepasałeś mię radością, Aby dusza moja śpiewała ci i nie zamilkła: Panie, Boże mój, będę cię wiecznie wysławiał” (Ps. 30:5, 11-13).

Psalm i hymn dziękczynne w innych słowach

Nie musimy ograniczać się do używania słowa „dziękczynienie”, gdy chcemy wyrazić Bogu naszą wdzięczność. Jest wiele przykładów psalmów i pieśni, które nie używają tego konkretnego słowa.

Uczucia wyrażone w pieśniach wyrażają głęboką wdzięczność Bogu. Stwierdzają one, że bez Pana nie mamy możliwości życia, wyrażają naszą bezgraniczną ufność jaką w Nim pokładamy, opisują radość życia w wierze i nadzieję, jaką posiadamy. Tym samym wyrażają one, lecz bez użycia słowa „dziękuję”, naszą wdzięczność dla Boga za jego troskliwą opatrzność.

Wykorzystywanie psalmów i pieśni dla wzajemnego zbudowania

Śpiewanie zborowe ma budujący wpływ na wszystkich wierzących. Jest tak dlatego, że słowa pieśni są tak naprawdę modlitwą, wyrażaną przy pomocy muzyki. Wierzący są zjednoczeni w modlitwie, podczas śpiewania Bogu na chwałę. Apostoł Paweł potwierdza tę myśl oraz korzyści płynące ze wspólnego śpiewu, gdy mówi:

„A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym ciele; a bądźcie wdzięczni. Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych; i wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu” (Kol. 3:15-17).

Hymny wdzięczności nie powinny mieć charakteru narzędzia do rozpoczynania lub kończenia nabożeństwa, lecz powinny być jego istotną częścią. Jednakże nie otrzymamy pełnego błogosławieństwa ze śpiewania pieśni, o ile nie będziemy przykładali uwagi do słów, jakie śpiewamy. Za czasów pierwotnego kościoła powstała trudność polegająca na tym, że niektórzy mogli się modlić lub śpiewać w obcych językach, których nikt nie tłumaczył. Wszyscy słyszeli muzykę, słyszeli śpiew, ale nie odnosili błogosławieństwa. Aby odnieść błogosławieństwo, trzeba rozumieć słowa. Zwróćmy uwagę na nacisk, jaki na ten fakt kładzie apostoł i psalmista:

„Cóż tedy? Będę się modlił duchem, będę się modlił i rozumem; będę śpiewał duchem, będę też śpiewał i rozumem” (1 Kor. 14:15);

„Albowiem Bóg królem wszystkiej ziemi; śpiewajcież rozumnie” (Ps. 47:8, BG).

Te napomnienia są szczególnie istotne, gdy wykorzystujemy pieśni jako środek służący uspokojeniu naszych zatroskanych dusz.

Pieśni łagodzące próby

Życie Chrześcijanina nie jest pozbawione przeciwności. Próby wiary są konieczne dla rozwoju chrześcijańskiego charakteru. Początkowo, doświadczenie to nie jest przyjemne:

„Żadne karanie nie wydaje się chwilowo przyjemne, lecz bolesne, później jednak wydaje się owoc sprawiedliwości tym, którzy przez nie zostali wyćwiczeni” (Hebr. 12:11).

Możliwość składania dziękczynienia Bogu w chwilach przeciwności jest kluczem do sukcesu polegającego na pokonywaniu takich przeciwności. Psalmi i hymny dziękczynne pomagają nam w osiągnięciu tego celu. W czasie trudnych prób i smutku, być może przyjdzie nam na myśl właśnie melodia naszej ulubionej pieśni. Wówczas, melodia ta zacznie rozbrzmiewać w naszym sercu jak leczniczy balsam, do którego dołączą i słowa. Wkrótce znajdziemy pocieszenie, w miarę jak pieśń

przeniknie nasz umysł i serce, gdy zdamy sobie sprawę z Boskiej troski i miłości.

Historia apostoła Pawła i Sylasa to wspaniały przykład mocy, jaką niesie ze sobą śpiewanie psalmów i pieśni, dla przezwyciężenia przeciwności. Opis uwięzienia tych misjonarzy znajduje się w 16 rozdziale Dziejów Apostolskich. Zamknięci w ciemnościach, w wewnętrznym więzieniu, cierpiący po chłości jaką im wymierzono, zakuci w dyby, wykazali się zwycięską wiarą w Boga. Wspólnie śpiewali pieśni, chwalili Boga i dziękowali Panu. Było to wielkie świadectwo dla innych więźniów. Było to wspaniałe świadectwo dla strażnika więziennego. Jest to również wielkie świadectwo i dla nas, dzisiaj.

Paweł i Syłas nie mieli w więzieniu zwojów, ani ksiąg. Mimo to byli w stanie przypomnieć sobie treść psalmów i pieśni z pamięci. Wielu braci w Europie było pozbawionych dostępu do swej Biblii w mrocznych czasach komunizmu. Pieśni jakie zapadły im w pamięć były podstawą ich nabożeństw. Również i dzisiaj, wielu z nich śpiewa z pamięci.

Jest wiele pięknych pieśni, które można wybrać aby oddać Bogu dziękczynienie. Jedną z najpiękniejszych jest ta:

Gdy na ten świat spoglądam, wielki Boże,
Coś stworzył go wszechmocnym Słowem Swym,
A kiedy znów na te narody spojrzę,
Którymi Ty wciąż opiekujesz się,

Refren:

Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci:
Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!
Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci:
Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!

Gdy wznoszę wzrok ku jasnym światom w górze
I widzę gwiazd nieprzeliczony rój,
Jak słońce tam i księżyc w swojej porze
Spokojnie bieg wciąż odbywają swój,

Gdy z słowem Swym stanąłeś na mej drodze,
O Panie mój, gdym ujrział łaskę Twą,
Co zmyła grzech, co cieszy w życia trwodze,
Co w mych słabościach pomoc daje swą,

Gdy widzę znów, jak grzesznych wielka rzesza,
Zamiast Cię czcić, Twe imię święte lży,
A mimo to Twa łaska się nie zmniejsza,
Owszem ich znośisz w cierpliwości Swej,

Gdy życia mię przytłacza ciężkie brzemie,
Gdy jest na śmierć zraniona dusza ma;
Ojcowska Twoja dłoń, gdy ciężar zdejmie,
Pomoże nieść, co się nieznośnym zda,

Gdy, Panie mój, odwołasz mię ze świata,
Gdy olśni mię Twej chwały wiecznej blask,

Gdy będzie dana mi czystości szata
I Ciebie ujrzę, Jezus, Królu łask.

„Chwalcie Pana, Albowiem dobrze jest śpiewać Bogu
naszemu, Bo to wdzięczna rzecz; pieśń chwały jest
miła. Pan buduje Jeruzalem, zgromadza rozproszonych
Izraela, uzdrawia tych, których serce jest złamane, i za-
wiązuje ich rany. Wyznacza liczbę gwiazd, wszystkim

nadaje imiona. Wielki jest Pan nasz i potężny w mocy,
mądrość jego jest niezmierzona. Pan podnosi poko-
rnych, bezbożnych do ziemi poniża. Śpiewajcie Panu
pieśń dziękczynną, grajcie Panu naszemu na cytrze!”
(Ps. 147:1-7).

Elbert Oscar